

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z
předsedkyně
Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a soudců Mgr. Lucie Trejbalové a Mgr. Zdeňka Macháčka ve
věci

žalobce: X, narozen X
t. č. X
sídlem X
zastoupen advokátem Mgr. Tomášem Výborčíkem,
sídlem Huťská 1383, 272 01 Kladno

proti
žalované: **Vězeňská služba České republiky**
sídlem Soudní 1672/1a, 140 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí generálního ředitelství Vězeňské služby ČR ze dne 21. 8. 2024,
č. j. VS-174766-5/ČJ-2024-801232

takto:

- I. Rozhodnutí Vězeňské služby České republiky ze dne 21. 8. 2024, č. j. VS-174766-5/ČJ-2024-801232, se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.

- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč, k rukám advokáta Mgr. Tomáše Výborčíka, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalované, kterým byla zamítnuta jeho stížnost a potvrzeno rozhodnutí ředitele Věznice Rýnovice (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 8. 8. 2024, č. j. VS-174766-2/ČJ-2024-801232, kterým byl žalobce podle § 72a odst. 4 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o výkonu trestu odnětí svobody“) zařazen do oddílu se zesíleným stavebně technickým zabezpečením na dobu 180 dní do 4. 2. 2025. Správní orgán I. stupně své rozhodnutí zdůvodnil tím, že na základě operativních poznatků oddělení prevence a stížností bylo detekováno závažné riziko možného ohrožení bezpečnosti jiných osob a bezpečnosti věznice.
2. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 11. 8. 2025 stížnost, v níž brojil proti výhradně formálnímu odůvodnění, které postrádalo konkrétní důvody, pro něž bylo prvostupňové rozhodnutí vydáno.
3. K odvolání žalobce přezkoumalo prvostupňové rozhodnutí generální ředitelství žalované. Uvedlo, že správní orgán I. stupně shledal relevantní důvody pro zařazení žalobce do oddílu se zesíleným stavebně technickým zabezpečením. Žalobce si sice během výkonu trestu vytvořil podmínky pro kladné hodnocení jeho osoby, v poslední době však došlo ke zjištění závažných skutečností, které vyústily v možné ohrožení bezpečnosti jiných osob a bezpečnosti věznice. Chování žalobce v současné době prošetřuje oddělení prevence a stížností. Z provedených výsledků a nashromážděných důkazů lze předpokládat, že žalobce může aktuálně pro své okolí představovat bezpečnostní riziko. Generální ředitelství žalované proto stížnost jako nedůvodnou zamítlo.

II. Žaloba

4. V podané žalobě žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť neobsahuje žádné konkrétní odůvodnění. Není z něj patrné, z jakých důvodů by měl žalobce představovat bezpečnostní riziko pro personál věznice, ostatní odsouzené, resp. pro věznici jako takovou. Žalovaná nespecifikovala, o jaké závadové chování žalobce se mělo jednat. Žalobce zároveň připomněl, že obdobnou věc již řešil Krajský soud v Ostravě v rozsudku ze dne 30. 10. 2019, č. j. 65 A 70/2018-37, podle nějž se nelze spokojit pouze s obecnými formulacemi, neboť nemohou odrážet faktický stav věci.
5. V dalším žalobním bodu žalobce brojil proti oprávnění úřední osoby podepsané pod napadeným rozhodnutím toto rozhodnutí vydat. Podle § 72 odst. 2 zákona o výkonu

trestu odnětí svobody

o stížnosti rozhoduje generální ředitel Vězeňské služby nebo jím pověřený zaměstnanec. Rozhodnutí o stížnosti přitom podle žalobce nevydal generální ředitel Vězeňské služby. Zároveň zpochybnil, že by plk. Mgr. X a plk. Mgr. X byli pověřeni generálním ředitelem Vězeňské služby k rozhodnutí o daném opravném prostředku. Z písemného vyhotovení napadeného rozhodnutí žalobce dovozoval, že o věci rozhodoval sám plk. Mgr. X, vedoucí oddělení odborného zacházení. Označení plk. Mgr. X je zde uvedeno pouze formálně bez podpisu či jiné doložky. Žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Zároveň požadoval přiznání náhrady nákladů řízení.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě uvedla, že žalobce byl zařazen do oddílu se zesíleným stavebně technickým zabezpečením dne 8. 8. 2024 na základě návrhu podaného zástupcem vedoucího oddělení výkonu trestu npor. Mgr. Bc. X, toho času zastupujícího vedoucího oddělení výkonu trestu mjr. Mgr. Petra Mikulu z důvodů jeho nepřítomnosti ve službě. V odůvodnění návrhu byl specifikován jako jeden z hlavních důvodů operativní poznatek oddělení prevence a stížností o riziku možného ohrožení bezpečnosti jiných osob a bezpečnosti věznice. Dalším šetřením byly důvody umístění žalobce do oddílu se zesíleným stavebně technickým zabezpečením potvrzeny. Oddělení prevence a stížností totiž vede tři trestní řízení pod č. j. VS-168416/TRŘ-2024-801210, č. j. VS-169159/TRŘ-2024-801210 a č. j. VS-175845/TRŘ-2024-801210, ve kterých je žalobce veden jako prověřovaný. S ohledem na skutečnost, že uvedená trestní řízení nejsou prozatím ukončena a jsou ve stadiu přípravného řízení, které je nevěřejné, nelze k nim v současné době poskytovat bližší informace.
7. Skutečnosti, pro které byl žalobce oprávněně zařazen do oddílu se zesíleným stavebně technickým zabezpečením, byly podle žalované v napadeném rozhodnutí řádně uvedeny. Je zde reflektováno sdělení věznice o chování žalobce během výkonu trestu odnětí svobody z důvodu vzniku obavy z ohrožení bezpečnosti jiných osob ve smyslu § 72a odst. 1 písm. d) zákona o výkonu trestu odnětí svobody. Správní orgán I. stupně nemohl uvádět do napadeného rozhodnutí jednotlivá zjištění pověřeného orgánu, neboť by tím mohl zmařit jeho šetření. Pečlivě však prostudoval příslušnou dokumentaci, včetně návrhu odborné komise a vycházel i z jejího stanoviska. V odborné komisi zasedají i pracovníci odborného zacházení ve vězeňství, kteří se podílejí na zacházení se žalobcem a na jeho resocializačním procesu, žalobce dobře znají, a to i z jeho předchozího pobytu ve věznici. Všichni tito zaměstnanci doporučili zařazení žalobce do oddílu se zesíleným stavebně technickým zabezpečením. Žalovaná dále doplnila, že podle doporučení oddělení prevence a stížností věznice existovalo bezpečnostní riziko pobytu žalobce ve standardním oddílu výkonu trestu odnětí svobody. Tyto všechny skutečnosti byly v napadeném rozhodnutí uvedeny. Napadené rozhodnutí je podle závěrů žalované přesvědčivé, srozumitelné a je výsledkem pečlivě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
8. S druhou námitkou, podle níž napadené rozhodnutí nevydala pověřená úřední osoba, žalovaná rovněž nesouhlasila. Podle § 72a odst. 2 zákona o výkonu trestu odnětí svobody, se velmi nebezpečný odsouzený zpravidla umísťuje do oddílu se zesíleným stavebně technickým zabezpečením. Rozhodnutí ředitele věznice o zařazení do oddílu se zesíleným stavebně technickým zabezpečením se vyhotovuje písemně a doručuje se odsouzenému. Proti rozhodnutí může odsouzený podat do 3 dnů od doručení stížnost, která nemá

odkladný účinek. O stížnosti rozhoduje generální ředitel Vězeňské služby nebo jím pověřený zaměstnanec Vězeňské služby. Ředitel odboru je v souladu s ustanovením § 9 odst. 3 písm. c) nařízení generálního ředitele Vězeňské služby České republiky č. 21/2024, organizační řád Generálního ředitelství Vězeňské služby ČR (dále jen „organizační řád“), oprávněn rozhodovat o záležitostech, které jsou mu jako vedoucímu zaměstnanci organizačního úseku stanoveny právními a vnitřními předpisy. Pověření generálního ředitele k řešení stížnosti na zařazení do oddílu se zesíleným stavebně technickým zabezpečením je pak konkrétně stanoveno v § 6 odst. 4 nařízení generálního ředitele č. 45/2017. Co se týká podpisu napadeného rozhodnutí vedoucím odborného zacházení, ten je oprávněn zastupovat ředitele v jeho nepřítomnosti, což vyplývá z § 9 odst. 4 organizačního řádu a v souvislosti s Metodickým listem ředitelky odboru personálního č. 8/2017, o zpracovávání služební činnosti a popisů pracovní činnosti. Závěrem žalovaná navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl, náhradu nákladů řízení nepožadovala.

IV. Replika žalobce

9. V písemné replice žalobce odmítl argumentaci žalované. Připustil sice, že nároky na odůvodnění rozhodnutí vydaných podle zákona o výkonu trestu odnětí svobody jsou nižší, než nároky na rozhodnutí vydaná podle správního řádu. Zdůraznil nicméně, že možnost odůvodnit rozhodnutí stručněji nemůže vést k upření práva žalobce na spravedlivý proces. Ve zbytku odkázal na podanou žalobu.

V. Posouzení věci krajským soudem

10. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Předně se soud věnoval námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, resp. rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Lze sice souhlasit s žalovanou, že na řízení podle zákona o výkonu trestu odnětí svobody se ve smyslu § 76 odst. 1 tohoto zákona nepoužije zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ale pouze základní zásady činnosti správních orgánů. Právě v důsledku aplikace těchto zásad je však nutné trvat na tom, aby přijaté rozhodnutí bylo především přesvědčivé, srozumitelné a aby bylo výsledkem zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 2 a § 3 správního řádu.
12. Ačkoli lze připustit, že na rozhodování podle zákona o výkonu trestu odnětí svobody, nelze klást nároky srovnatelné s jinými rozhodnutími správních orgánů nebo soudů (viz např. usnesení Ústavního soudu ze dne 4. 2. 2010, sp. zn. II. ÚS 3239/09 či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2014, č. j. 2 As 101/2014-26), není ani s přihlédnutím k těmto specifikům možné na dodržování zmiňovaných zásad zcela rezignovat.
13. Napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí prvostupňové určité odůvodnění obsahují.
Toto odůvodnění je však pouze obecné. Prvostupňový orgán a ostatně i žalovaná

nevymezily jednoznačným, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem skutečnosti, které by odůvodňovaly závěr správních orgánů o naplnění podmínky stanovené § 72a odst. 1 písm. d) zákona o výkonu trestu odnětí svobody, tedy že se v případě žalobce jedná o odsouzeného, u kterého lze důvodně předpokládat, že ohrozí bezpečnost jiných osob. Napadené rozhodnutí toliko obecně odkazovalo na zjištění závažných skutečností, které vedly k prověřování chování žalobce. Tyto závažné skutečnosti ani podstatu závadového chování žalobce však nijak dále nespecifikovalo.

14. Určitý vhléd do důvodů vedoucích k zařazení žalobce do oddílu se zesíleným stavebně technickým zabezpečením sice poskytuje písemné vyjádření žalovaného, zejména pak přiložený správní spis.

Je však nezbytné, aby tyto důvody byly obsaženy již v rozhodnutí, kterým je zasahováno do práv žalobce. V tomto světle pak neobstojí argumentace žalované, podle níž nebylo možné zjištěné „závažné skutečnosti“ blíže popisovat, neboť by tím mohlo být zmařeno probíhající vyšetřování. Pro účely odůvodnění napadeného, resp. prvostupňového rozhodnutí není dozajista nezbytné popisovat podrobnosti nebo konkrétní zjištění vyplývající z probíhajícího vyšetřování. Lze však jistě s odkazem na probíhající vyšetřování a jeho předmět konkrétně zdůvodnit hrozící narušení bezpečnosti, aniž by zároveň došlo k ohrožení účelu vedeného trestního řízení. Ostatně žalovaná tak, alespoň do jisté míry, postupovala v řízení před zdejším soudem.

15. Bude-li i nadále žalovaná trvat na tom, že žalobce splňuje podmínky zařazení do oddílu se zesíleným stavebně technickým zabezpečením dle § 72a odst. 1 písm. d) zákona o výkonu trestu odnětí svobody, bude nezbytné, aby v odůvodnění svého rozhodnutí specifikovala, jaké konkrétní jednání žalobce svědčí o jeho negativních postojích či chování a zejména, aby následně posoudila, zda takto specifikované jednání mohlo vést k důvodnému předpokladu, že žalobce ohrozí bezpečnost dalších osob. Nelze se přitom spokojit s obecnými odkazy na skutkově nespecifikovaná řízení, ale je nutné trvat na konkrétní specifikaci závadového chování. V tomto považuje soud za příležitavý odkaz žalobce na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 10. 2019, č. j. 65 A 70/2018-37, který rozhodoval ve skutkově obdobné věci.
16. Nad rámec uvedeného soud považoval za vhodné vyjádřit se i k druhé vznesené námitce spočívající v neprokázání pověření úřední osoby k vydání napadeného rozhodnutí. Podle § 72a odst. 2 zákona o výkonu trestu odnětí svobody, rozhoduje o stížnosti proti rozhodnutí o zařazení do oddílu se zesíleným stavebně technickým zabezpečením generální ředitel vězeňské služby nebo jím pověřený zaměstnanec vězeňské služby.
17. Podle § 9 odst. 3 písm. c) organizačního řádu je ředitel odboru oprávněn rozhodovat o záležitostech, které jsou mu jako vedoucímu zaměstnanci organizačního úseku stanoveny právními a vnitřními předpisy. Pověření ředitele odboru výkonu vazby a trestu k řešení stížnosti na zařazení do oddílu se zesíleným stavebně technickým zabezpečením je pak stanoveno v § 6 odst. 3 nařízení generálního ředitele č. 45/2017 (nikoli odst. 4 jak uváděl žalovaný v písemném vyjádření). Ředitel výkonu vazby a trestu však pod napadeným rozhodnutím podepsán nebyl. Napadené rozhodnutí obsahuje toliko podpis vedoucího oddělení odborného zacházení.
18. Jeho pověření pak dle písemného vyjádření žalované vyplývá z § 9 odst. 4 organizačního řádu

ve spojení s metodickým listem ředitelky odboru personálního č. 8/2017, o zpracovávání služební činnosti a popisů pracovní činnosti. Podle § 9 odst. 4 organizačního řádu ředitele odboru zastupuje v jeho nepřítomnosti jím určený zaměstnanec. Toto konkrétní určení však již ani organizační řád, ani zmiňovaný metodický list ředitelky odboru personálního č. 8/2017 neobsahuje. Soudu tak není zřejmé, jakým postupem měl být vedoucí odborného zacházení pověřen k vydání napadeného rozhodnutí. Bude tedy na žalované, aby zajistila, že rozhodnutí vydané v dalším řízení vydá úřední osoba k tomu pověřená.

19. Krajský soud s ohledem na uvedené skutečnosti podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, ve kterém tato bude vázána právním názorem v tomto rozsudku vymezeným ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. V dalším řízení bude nezbytné znovu ve věci řádně, srozumitelně, přesvědčivě a přezkoumatelně rozhodnout. Správní spis pak musí obsahovat dostatečné podklady pro takové rozhodnutí.
20. V souzeném případě byl žalobce úspěšný, proto mu soud proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 3 000 Kč a odměnou právního zástupce za 2 úkony právní služby (převzetí věci a podání žaloby) ve výši 6 200 Kč [2 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], náhradou hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 paušály po 300 Kč za 2 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu) a 21% DPH z odměny a náhrady advokáta, tedy 1 428 Kč. Celkem tak náhrada nákladů řízení činí 11 228 Kč. Za další úkon právní služby soud nepovažoval podání stručné repliky, neboť se fakticky jednalo o opakování argumentace již uplatněné. Soud uložil žalovanému, aby náklady řízení uhradil žalobci k rukám jeho právního zástupce v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den.

Zmeškání lhůty

k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 11. dubna 2025

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.
předsedkyně senátu